

In de inleiding van dit wetsvoorstel geeft de minister aan dat zelfstandigen een belangrijke bijdrage aan de Nederlandse economie en aan de welvaart leveren. Vervolgens wordt in dezelfde wet het werken als zelfstandige flink aan banden gelegd. Als zorgorganisatie in de palliatief-terminale thuiszorg zien wij deze maatregel als een bedreiging van de mogelijkheid om thuis te overlijden.

In Nederland heeft het merendeel van de mensen de wens om thuis te overlijden. De intensieve zorg in de stervensfase is uitsluitend beschikbaar en betaalbaar doordat zelfstandigen direct inzetbaar zijn voor deze zorgsoort. Zelfstandigen kunnen flexibel op- en afschalen en zijn bereid om zich voor korte opdrachten van enkele uren tot enkele dagen in te zetten voor deze zorgsoort.

De terminale zorg is bij uitstek een zorg die door zelfstandigen geleverd dient te worden. Het zijn de zelfstandigen die in deze zorg voor een stuk kwaliteit en continuïteit (niet te veel wisselingen van zorgverleners aan bed) zorg dragen. Zonder de inzet van zelfstandigen in de terminale fase thuis is deze zorg niet langer betaalbaar en beschikbaar en thuis overlijden is dan niet langer een optie.

Wij zijn er allemaal bij gebaat om de schijnzelfstandigheid terug te dringen, echter, het onmogelijk maken van alle zelfstandigen in de (palliatieve) zorg is onwenselijk en past niet in deze tijdgeest. Er dient ruimte te blijven voor de echte zelfstandige zorgverlener. We verliezen uit het oog dat we met deze wet mensen ontnemen om op de plek van wens te sterven, namelijk thuis in de vertrouwde omgeving. Dit vereist meer maatwerk per sector, ook kijkend naar de daar geldende wet- en regelgeving. In ons geval bijvoorbeeld de Zorgverzekeringswet (Zvw) en de Wet toetreding zorgaanbieders (Wtza). De zorgwetgeving kan geen reden zijn om altijd een gezagsverhouding in fiscale zin aannemelijk te achten.

Er is behoefte aan een wet of een nadere invulling op de wet voor zorg en/of dit type zorg die duidelijkheid vooraf biedt voor zowel opdrachtgever als opdrachtnemer. De verduidelijking, beoordeling arbeidsrelaties en rechtsvermoeden geeft deze duidelijkheid allerminst.

De gevolgen voor de zorgsector als een verplicht dienstverband wordt opgelegd zal een grote uitstroom veroorzaken en er ontstaat een gecreëerd zorginfarct. Hiermee gaat waardevolle capaciteit aan zorgmedewerkers verloren. Dit staat haaks op de doelstellingen die juist sturen op het behoud van zorgmedewerkers.